

ת"פ 20469/11/15 - תביעות צפת נגד עוז יהודה

בית משפט השלום בקריית שמונה
ת"פ 20469-11-15 תביעות צפת נ' יהודה

בפני בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
תביעות צפת - המאשימה

נגד
עוז יהודה - הנאשם

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום שייחס לו עבירת **החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית** - לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים, תשל"ג-1973, בכך שביום 10/4/15 סמוך לשעה 19:25 החזיק הנאשם, ברכב מסוג פורד בחניון חוף גולן, בתוך ארנק 21 ריבועי נייר של סם מסוכן מסוג LSD ו- 8 יחידות של סם מסוכן מסוג MDMA במשקל 6.5728 גרם.
2. ביום 4/1/17 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו הנאשם יחזור בו מכפירתו, יודה ויורשע. עוד הוסכם כי יוגש לגבי הנאשם תסקיר שרות המבחן, שיבחן בין היתר את עניין ההרשעה, כשעמדת המאשימה היא להרשיע, והטיעונים לעונש יישמעו באופן חופשי.

תסקיר שרות המבחן

3. על פי התסקיר מיום 29/5/17, הנאשם בן 26 ורווק. סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה, מסר כי אובחן כסובל מהפרעות קשב וריכוז והיפראקטיביות.
- הנאשם מסר כי סיים שרות צבאי מלא, עבד במקביל כברמן וכשליח בחברה למזון מהיר והמשיך לעבוד בעבודה זו גם לאחר שחרורו.
- הנאשם הינו סטודנט לתואר ראשון בהנדסת תעשייה וניהול במכללת רופין.

בהתייחסו לעבירה - הנאשם דיווח כי החל להשתמש בקנבואידים באופן מזדמן בגיל 21 לאחר שחרורו מהצבא, המשיך את השימוש במהלך טיולו בדרום אמריקה, ולאחר חזרתו ארצה השתמש בסמים בתדירות של מספר פעמים בשבוע. הנאשם שיתף כי השימוש בסמים הרגיע אותו.

הנאשם תיאר כי נחשף לסמי LSD ו- MDMA במהלך טיולו בהודו, ומסר כי השימוש היה ספוראדי וללא מאפיינים התמכרותיים.

הנאשם תיאר בפני שרות המבחן כי הרקע לביצוע העבירה היה נסיעה עם חבריו למסיבה בכנרת וטען כי רכש את הסמים עבור כל חבריו. המסיבה התקיימה מספר חודשים אחרי חזרתו מהודו.

שרות המבחן מסר כי הנאשם קיבל אחריות על החזקת הסם שהחזיק לשימושו ושימוש חבריו במסיבה. הנאשם הביע חרטה על מעורבותו והיה מודע לחומרתה של התנהגותו, תוך שהביע נכונות לשאת בתוצאות מעשיו. הנאשם הדגיש כי אינו מכור לסמים. טען כי כיום הפסיק את השימוש בסם, כי הוא מנהל אורח חיים יציב ולומד. בדיקת שתן שמסר העידה על ניקיון מסמים.

בהערכת סיכויי שיקומו, ציין שרות המבחן כי הנאשם הינו בעל יכולות וכוחות, ההליכים המשפטיים היוו עבורו גורם מרתיע, לא גובשו באישיותו מאפיינים עברייניים, תיפקד באופן תקין בתחום התעסוקה והלימודים ולו תוכניות נורמטיביות לעתיד, יחד עם זאת קיים אצל הנאשם קושי בהתייחסו לבעייתיות בשימוש בסמים.

בתור גורמי סיכון ציין שרות המבחן את השימוש בקנבואידים כדרך להתמודד עם בעיותיו ואת העובדה כי ניסה להציג בפני שרות המבחן תמונה אידיאלית מבחינת מצבו, וכי אינו רואה צורך להשתלב בטיפול.

מאחר ושרות המבחן התרשם מהנאשם בצורה חיובית בעיתוי הנוכחי, והעריך ששיקולי השיקום גוברים על שיקולים אחרים, המליץ התסקיר להטיל צו של"צ בהיקף של 220 שעות ומתן הוראה למסור בדיקות שתן לאיתור שרידי סם.

באשר לשאלת ההרשעה, הנאשם תיאר פגיעה קונקרטיה שתיגרם לו מההרשעה, שכן הוא נמצא בשלבי גיבוש דרכו התעסוקתית. שרות המבחן המליץ לסיים את ההליך ללא הרשעה זאת על אף שלא הוצגה פגיעה קונקרטיה, בשל היותו צעיר, נעדר עבר פלילי, לא גובשו באישיותו מאפיינים עברייניים, וגם כי גילה אחריות לעתידו המקצועי ומסר בדיקת שתן נקייה.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 2/10/17 טענו הצדדים לעונש.

4. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טען כי אין לקבל את המלצת שרות המבחן, וכי יש להותיר את ההרשעה על כנה וכן להטיל

מאסר בפועל.

נטען כי מדובר בכמות סם גדולה, מסוגים שונים ולא מהסוג הקל אשר מחולקת למנות, וזאת מבלי שמתקיימות נסיבות מקלות המעידות כי הסם יועד לצריכה עצמית.

ב"כ המאשימה טען כי גם הנאשם עצמו הודה בפני שרות המבחן שהסם יועד להספקה לחבריו וכי גם אם תתקבל גרסה זו, עדיין מדובר באספקת סם חמורה. עוד צויין כי מאחר ומדובר במסיבה רבת משתתפים, אזי הסם יכול גם לחרוג מהמעגל החברתי.

ב"כ המאשימה ציין כי אינו מסכים עם הטענה כי הנאשם אינו מכור לסמים, ואינו זקוק לטיפול. נטען כי יש לראות בחומרה את כמות הסם שהחזיק הנאשם ואת הסיכון שבהפצתו.

ב"כ המאשימה התייחס לערכים המוגנים בעבירה, ולמדיניות הענישה, טען כי מתחם העונש ההולם הוא בין 10-24 חודשי מאסר בפועל ועתר להשית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי, קנס והתחייבות. ב"כ המאשימה הוסיף וציין כי העדר עבר פלילי לא מקנה הקלה לנאשם עד כדי זכות לחריגה ממתחם העונש.

5. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי אמנם הנאשם הודה בכתב האישום, ואולם כתב האישום מנוסח באופן מצומצם ולא ציין כי הנאשם הגיע לבילוי יחד עם חבריו ושהסם נקנה מכסף משותף, וכי חבריו לקחו אחריות ולא הוגשו נגדם כתבי אישום.

נטען כי הסם נרכש מספר ימים לפני שנתפס ולא הייתה כוונה לסחור בו.

נטען כי הנאשם כמו צעירים רבים אחרים נסע למזרח, שם חווה את הסמים וחזר ארצה והמשיך להשתמש בסם.

עוד נטען כי הנאשם הבין את הלקח, הפסיק את השימוש בסמים וכי הוריו תומכים בו באופן קבוע.

ב"כ הנאשם טען כי הרשעה לנאשם שנמצא בתחילת דרכו תגרום נזק קשה במידה וירצה להתקבל למקומות עבודה.

ב"כ הנאשם ביקש שלא להרשיע את הנאשם, לקבל את המלצות שרות המבחן ולהטיל עליו של"צ.

6. דברי הנאשם

הנאשם הביע צער וחרטה עמוקים על מעשיו שהגדירים כ"שטותיים", ואמר כי היה אחרי טיול ארוך בהודו ולא חשב על מעשיו. עוד טען כי הוא מתרחק מהסמים והתחיל שנה שנייה ללימודי הנדסה אזרחית במכללת רופין. הנאשם ביקש מבית המשפט להתחשב בו.

7. הכלל בהליך הפלילי הנו כי נאשם בגיר, שהוכחה אשמתו - יורשע בדיון.

הימנעות מהרשעה הינה חריג לכלל, שהנו מוצדק רק במקרים נדירים וחריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אשר יש לקבוע כי הוא ממשי וחריף, לבין היעדר חומרתה של העבירה, שניתן להימנע מהרשעת מבצעה, מבלי שהדבר יפגע באינטרס הציבורי ובערך המוגן.

הכלל המנחה לגבי הימנעות מהרשעה, נקבע בע"פ 2083/96 **תמר כתב נגד מדינת ישראל (21.08.97)**, שם נקבע כי הימנעות מהרשעה תהיה מוצדקת רק בהתקיים שני תנאים מצטברים:

"ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה.."

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נגד ויקטור שמש (02.09.96)**, נקבע כי ניתן להסתפק במבחן בלי הרשעה, רק במקרים מיוחדים ויוצאי דופן. הימנעות מהרשעה על ידי בית המשפט כאשר אין לכך צידוק ממשי מפרה את הכלל בדבר הרשעה ובכך פוגעים גם בעקרון השוויון בפני החוק.

8. לאור האמור לעיל, ניתן לומר כי השאלה אם ניתן להימנע מהרשעת נאשם נענית תוך איזון הדדי בין שני שיקולים שמשקלם משפיע זה על זה - ככל שהעבירה חמורה יותר, נסיבותיה קשות, ופגיעתה בערכים ובמוסכמות החברתיות גבוהה יותר, אזי הימנעות מהרשעה של מבצעה תהיה פחות סבירה ומוצדקת, ותתאפשר, אם בכלל, רק מקום בו תוכח פגיעה ניכרת וקשה בעתידו של הנאשם.

9. חומרת העבירה ונסיבותיה - כאמור הנאשם החזיק בשני סוגים של סם מסוכן, המסווג, מבחינת סוגו, לקבוצת סמי ההזייה, בכמות העולה משמעותית על הכמות המוגדרת כזו המיועדת לצריכה עצמית.

עבירות הסמים פוגעות בערכים חברתיים רחבים ומרכזיים, אשר בראשם מצוי ערך הבריאות של הפרט ושל משתמשי הסמים. ערכים חברתיים נוספים רחבים יותר אשר מוגנים בחיקוקים האוסרים שימוש בסמים הנם שלום הציבור, בטחון ובטחון רכושו, שכן הוכח קשר מובהק בין עבירות סמים לבין עבירות רכוש ואלימות פוגעניות, המבוצעות על רקע שימוש בסמים ובעיקר על רקע התמכרות לסמים.

10. על הצורך הבהול להילחם בנגע הסמים, עמד בית המשפט העליון לא אחת בפסיקתו. ראו לעניין זה את הדברים שנאמרו בבית המשפט העליון מפי כב' השופט עמית בע"פ 3172/13 **עלא סואעד נגד מדינת ישראל (07.01.14)**:

"על פגיעתן הרבה של עבירות הסמים ועל תפקידו של בית המשפט במאבק בנגע הסמים לצד גורמים וגופים נוספים, עמד בית משפט זה פעמים רבות... אין ספור מילים נאמרו בדבר הצורך להכות בכל אחת ואחת מחוליות הפצת הסם... המאבק בנגע הסמים הוא סיזיפי ואל לנו להשלות את עצמנו כי ענישה מכבידה תביא לחיסול הנגע. כל עוד יהיה ביקוש לסמים יהיה גם היצע, כך גם בישראל וכך במדינות הים. אך המאבק אינו חסר תוחלת. גם אם לא ניתן לחסל את נגע הסמים לחלוטין, ניתן גם להקטין את היקפו ולצמצם את נזקיו."

באשר לחומרת עבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, ראו את דברי בית המשפט העליון בע"פ 1345/08 ארקדי איסטחרוב נגד מדינת ישראל (18.05.09):

"אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ונקבע לשתייה עונשה זהה, עונש מירבי של עשרים שנות מאסר וקנס פי עשרים וחמישה מזה הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, העומד כיום על 202,000 ₪; לעניין סחר ראו סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים."

11. אומדן חומרתה של עבירת סמים, בהקשר לשאלת ביטול הרשעה, כמו כן בהקשר להטלת העונש, נעשה תוך התייחסות לנסיבות ביצועה, ולנתונים רלוונטיים כגון כמות הסם וסוג הסם שהוחזקו שלא לצריכה עצמית, מקום ומועד ביצוע העבירה.

הנאשם החזיק סה"כ ב- 29 יחידות של סם מסוכן מסוג LSD IMDMA וזאת בשעות הערב בחוף מחופי הכנרת. מדובר בכמות שאינה לצריכה עצמית.

באשר לסם מסוג LSD נקבע בתוספת השנייה לפקודת הסמים המסוכנים כי הכמות שהחזקתה נחשבת לצריכה עצמית היא 3 יחידות כלשהן והנאשם החזיק כמות העולה בהרבה על כך.

מדובר בעבירה שנסיבותיה אינן מהקלות, ומאופיינות בתכנון ובפליליות.

סמים מהסוג האמור הנם סמים נפוצים במסיבות, פגיעתם רעה, וזו מגיעה במקרים מצערים גם לקטילת חיים, בשל שימוש בסם.

החזקת כמות כה משמעותית, בערך כספי שאיננו מבוטל, מקימה חשד ממשי כי כוונת הנאשם הייתה להפיץ את הסמים, וחשד זה מגובה בחזקה שבחוק.

הנאשם טען בפני שרות המבחן כי הוא רכש את הסמים עבורו ועבור חבריו למסיבה אליה נסעו במהלך חופשת

חג הפסח, וכי לא הייתה לו כוונה להעביר את הסמים לאנשים אחרים או לסחור בהם, עוד נטען כי הסם נרכש מכסף משותף של כל החברים.

מדובר בטענה עובדתית שהנה מחוץ לעובדות כתב האישום, אשר לא הוכחה ולא הוסכמה על ידי המאשימה, ולכן לא ניתן לקבלה כלשונה.

גם אם תתקבל הטענה, לפיה החזיק הנאשם סמים בכמות כה גדולה עבור חבריו, ולא במטרה לסחור בסמים תמורת כסף לזרים, עדיין יש בכך להצביע על פליליות מעשיו, על סיכון מודע שלקח כשהתנדב לשאת על גופו כמות סמים גדולה של סמים אשר לא מוגדרים "סמים קלים".

"מסיבות טבע" הן אתר פורענות מיוחד ונפוץ להפצת סמים מסוגים שונים, במיוחד סוג הסמים שהנאשם החזיק. איתור מפיצי הסמים במסיבות אלה הנו משימה מורכבת יחסית בשל ריבוי הקהל ואופי האירועים.

הרשעה בדין וענישה הולמת הנם הכרחיים למיגור תופעת הסמים בנסיבות אלה - משנתפס עבריין בזירת האירוע.

העבירות שביצע הנאשם מסווגות אל עבירות הסמים אשר ביטול ההרשעה בגינן איננו הולם את חומרתן.

הגעתי איפוא למסקנה כי אין זה הולם לסיים את ההליך ללא הרשעה.

12. השלב השני בבחינת שאלת ביטול הרשעה הוא בדיקה האם תיגרם פגיעה קונקרטיה בעתידו של הנאשם כתוצאה מהרשעתו - בבואו של בית המשפט לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשם, על הנאשם להתייחס לנזק מוחשי קונקרטי ולא לאפשרויות תיאורטיות לפיהן יגרם לנאשם נזק בעתיד. ראו לעניין זה את הדברים שנאמרו ברע"פ 9118/12 אלכסנדר פריגין נגד מדינת ישראל (03.01.13):

"לא מצאתי כל פגם בעמדתו של בית המשפט המחוזי, לפיה יש להתייחס לנזק המוחשי-קונקרטי העלול להיגרם למבקש, ואין להידרש לאפשרויות תיאורטיות, לפיהן עלול להיגרם לו נזק כלשהו בעתיד. קבלת גישתו זו של המבקש, תחייב את בית המשפט להידרש לתרחישים תיאורטיים, שאין לדעת אם יתממשו בעתיד, ולא ברור כלל עד כמה תהיה להרשעה בדין השפעה על התכונות של אותם תרחישים."

לא עלה בידי הנאשם להצביע על נזק קונקרטי שייגרם לו כתוצאה מהרשעתו. הועלתה טענה כללית לפיה הרשעה של הנאשם, שנמצא בתחילת דרכו, תגביל את אפשרויות תעסוקתו וכניסתו למקומות עבודה. טענה כללית מעין זו לא עונה על דרישת הפסיקה להצביע ולהוכיח נזק קונקרטי.

קיימת התאמה ברורה בין רמת החומרה של העבירה שנעברה לבין מידת ההוכחה הנדרשת לגבי נזק קונקרטי.

במקרה זה, כפי שצינתי, מדובר בעבירת סמים חמורה אשר איננה מתאימה לביטול הרשעה, ולפיכך רק אילו

הוכח באופן מובהק נזק קונקרטי ממשי לדרמטי, ניתן היה לקיים דיון בשאלת ביטול ההרשעה, וגם אז, לא ברור כלל אם האינטרס הציבורי לא היה גובר על זה הפרטי של הנאשם, יהא ממשי וחזק ככל שיהיה.

במקרה זה, קיימת אמנם אמירה כללית לפיה הנאשם מצוי בתחילת דרכו האקדמית, ואין לשלול כי אחד מאפיקי העתיד האפשריים ייתקל בזמן עתידי לא ידוע במהמורת ההרשעה בפלילים, ואולם מדובר בספקולציה בלתי מובהקת.

מעבר לכתם בקורות חיים אשר הנאשם יישא בשל מעשיו, לא הונח מצע לגבי נזק מההרשעה.

לאור כל האמור לעיל, הרשעתו של הנאשם נותרת על כנה.

דיון והכרעה

13. מלאכת גזירת העונש נעשית, על פי הוראות תיקון 113 שבחוק העונשין, בשני שלבים עיקריים. ראשית, יש לקבוע את מתחם הענישה הראוי לעבירה, תוך מתן ביטוי מרכזי לעיקרון ההלימה, תוך התחשבות בערכים המוגנים בעבירה ובמידת הפגיעה בערכים אלה, מדיניות הענישה הנוהגת ובהתאם לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה. שנית, יש להציב את העונש בתחומי המתחם שנקבע, וזאת על פי נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. בנוסף, יש לבחון את מתקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מתחומי המתחם שנקבע.

התייחסתי לעיל לערכים המוגנים ולנסיבותיו של המקרה ולא אחזור על כך. אעבור איפוא לבחון את מדיניות הענישה בעבירות מהסוג הנדון.

מדיניות הענישה

14. עיון בפסיקה שניתנה בעבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, העלתה כי ניתנה ענישה מגוונת, המתחשבת, בין היתר, בסוג ובכמות הסם.

א. רע"פ 10423/09 **ניצן שורר נגד מדינת ישראל (26.04.10)**, המבקש הודה והורשע בכך שהחזיק בביתו סמים מסוכנים מסוג קנבוס במשקל 574.75 גרם שלא לצריכתו העצמית. בית המשפט לא קיבל את המלצת שרות המבחן להימנע מהרשעתו וגזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

ב. רע"פ 8374/06 **עמיר גילילוב נגד מדינת ישראל (12.12.06)**, המבקש הודה והורשע בעבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק 869.14 גרם של קנבוס. בית המשפט גזר עליו 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות ומאסר על תנאי.

ג. ת"פ (רחובות) 19408-11-14 **מדינת ישראל נגד אביאל שהם ישמח (14.06.15)**, הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק חשיש במשקל 82.40 גרם, LSD בנפח 2.10 מ"ל, טבליה אחת של 70 MDMA, ריבועי נייר של DOC שהינו נגזרת מבנית של אמפטאמין; ו-ALFA-PVP במשקל 0.2613 ו-0.6163 גרם. בית המשפט גזר עליו 10 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסר מותנה בן 6 חודשים במצטבר, כך שסה"כ ירצה הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ד. ת"פ (חיפה) 701-12-16 **מדינת ישראל נגד חליל עומר (1.10.17)**, הנאשם הודה והורשע בכך שהחזיק 7 אריזות שבתוכן היו 701 טבליות סם מסוג MDMA. בית המשפט גזר עליו 18 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ה. ת"פ (תל אביב) 48258-12-15 **מדינת ישראל נגד זיו בסו (20.04.17)**, הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק על גופו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 1.0144 גרם, סם מסוכן מסוג MDMA במשקל 1.5618 גרם, בנוסף החזיק הנאשם בתיקו סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 36.7206 גרם. בית המשפט גזר על הנאשם 4 חודשי מאסר על תנאי, צו מבחן למשך שנה, צו של"צ, קנס ופסילת רישיון נהיגה על תנאי. הנאשם הגיש ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין, אך הוא טרם נדון (ע"פ (תל אביב) 2380-06-17 **זיו בסו נגד מדינת ישראל**).

ו. ת"פ (פתח תקווה) 37340-06-12 **מדינת ישראל נגד ליאור בוחניק (04.02.14)**, הנאשם הודה והורשע בשתי עבירות של החזקת סם לצריכה עצמית, החזקת סם שלא לצריכה עצמית ובעבירות החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית. בית המשפט סטה לקולא ממתחם העונש וגזר עליו 2 מאסרים על תנאי, צו מבחן למשך שנה, צו של"צ בהיקף של 120 שעות, פסילת רישיון נהיגה על תנאי וקנס.

ז. ת"פ (קריית גת) 12111-12-12 **מדינת ישראל נגד אמיר נאסר (02.09.13)**, הנאשם הודה והורשע בכך שהחזיק בביתו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל העולה על 254 גרם שלא לצריכתו העצמית. וכן שיבש הליכי חקירה. בית המשפט גזר עליו 3 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסר על תנאי בן 3 חודשים, כך שבסה"כ ירצה הנאשם 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שרות ועונשים נלווים.

ח. ת"פ (פתח תקווה) 24156-11-12 **מדינת ישראל נגד מור גבריאל (15.01.13)**, הנאשם הודה והורשע בעבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק 117.36 גרם סם מסוג חשיש. המחלוקת המרכזית בין הצדדים עסקה בהשוואה בין מקרה זה לבין גזר הדין שהוטל במסגרת הסדר טיעון בתיק אחר בו עתרה המאשימה לעונש של 10 חודשי מאסר בפועל כולל הפעלת מאסר מותנה. בית המשפט גזר עליו 8 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בן

8 חודשים בחופף ובמצטבר כך שסה"כ ירצה הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ט. ת"פ (פתח תקווה) 51123-01-12 **מדינת ישראל נגד ברוך חוטוריאנסקי (23.03.01)**, הנאשם הודה והורשע בכך שהחזיק סמים שלא לצריכה עצמית - פלטה של סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 97.25 גרם וקוביה של סם מסוג חשיש במשקל 2.3303 גרם. בית המשפט גזר עליו 3 חודשי מאסר על תנאי והפעלת מאסר על תנאי בן 3 חודשים, כך שסה"כ ירצה הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות ועונשים נלווים.

15. **לאור כל האמור לעיל ובנסיבותיו של מקרה זה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר קצר לריצוי בדרך של עבודות שרות ועד 10 חודשי מאסר בפועל.**

עיינתי גם בפסיקה אליה הפנו הצדדים ולקחתי אותה לתשומת ליבי, אך יש לזכור כי הענישה היא לעולם אינדיבידואלית ותלויה בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה.

גזירת עונשו של הנאשם

16. בגזירת עונשו של נאשם, בית המשפט רשאי להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40יא לחוק העונשין, ובלבד שהעונש שייקבע לא יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע לעיל.

הנאשם צעיר בן 26, נעדר הרשעות קודמות, הודה בביצוע העבירות וחסך מזמנו של בית המשפט.

הנאשם קיבל אחריות על מעשיו והביע חרטה סביב מעורבותו בפלילים.

הנאשם השתמש בסמים במשך 5 שנים, מאז היותו בן 21, יחד עם זאת מסר כי אינו רואה את עצמו מכור לסמים ולא הביע נזקקות טיפולית בתחום זה.

הנאשם טען כי כיום הפסיק את השימוש בסמים ובדיקת שתן שמסר העידה על ניקיון מסמים.

המלצת שרות המבחן לגבי הנאשם הייתה חיובית, לרבות המלצה לענישה מקלה של של"צ ללא הרשעה.

מאז ביצוע העבירה חלפו כשנתיים וחצי, ללא כל הרשעה נוספת לגבי הנאשם.

מדובר בצעיר שנסיבותיו חיוביות, למעט עבירת סמים יחידה זו, ולפיכך החלטתי לגזור את עונשו בתחתית מתחם הענישה.

17. **לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:**

א. חודשיים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות - הנאשם ירצה את העונש החל מיום 15.2.18 בעמותה לשיקום תעסוקתי בהתאם לחוות הדעת.

הובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו, שימוש בסמים או באלכוהול, היעדרות או התנהגות בלתי תקינה - יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות, וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

לבקשת הנאשם - מצויין כי אם ברצונו להקדים את מועד תחילת ריצוי עבודות השרות, הרי שהוא חופשי לתאם עניין זה ישירות מול הממונה על עבודות השרות.

ב. שלושה חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של שלוש מהיום עבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים.

ג. פסילה על תנאי, מלקבל ו/או להחזיק רישיון נהיגה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים מהיום, כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים.

ד. חתימה על התחייבות על סך 2,000 ₪, להימנע במשך תקופה של שלוש שנים מהיום מלעבור כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים. במידה ולא יחתום הנאשם כאמור, ייאסר למשך שבוע. במידה ולא יחתום כאמור תוך 7 ימים, ייאסר ליומיים.

מוצגים - להשמדה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ד' כסלו תשע"ח, 22 נובמבר 2017, במעמד הנוכחים.